

“मीठे बच्चे— तिमीले आफ्नो तकदिर भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि बनाइरहेका छौ, यो तिम्रो राजयोग हो नै नयाँ दुनियाँको लागि ।”

प्रश्न:— भाग्यवान बच्चाहरूको मुख्य निशानी के हुन्छन् ?

उत्तर:— १) भाग्यवान बच्चाहरू काइदा अनुसार श्रीमत्तमा चल्छन् । कुनै पनि काइदा विरुद्ध कार्य गरेर आफूलाई वा बाबालाई ठग्नैनन् । २) उनलाई पढाइको पूरा-पूरा सोख हुन्छ । सम्झाउने पनि सोख हुन्छ । ३) पास विद् अनर बनेर छात्रवृत्ति लिने पुरुषार्थ गर्छन् । ४) कहिल्यै कसैलाई दुःख दिंदैनन् । कहिल्यै कुनै उल्टो कर्म गर्दैनन् ।

गीत:— तकदीर जगाकर आई हूँ...

ओम् शान्ति । मीठ-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । नयाँले पनि सुन्यौ भने पुरानाले पनि सुन्यौ, कुमारीहरूले पनि सुन्यौ । यो पाठशाला हो । पाठशालामा कुनै न कुनै तकदिर बनाउन जान्छन् । त्यहाँ त अनेक प्रकारका तकदिर हुन्छन्— कुनै सर्जन बन्ने, कुनै वकिल बन्ने तकदिर बनाउँछन् । तकदिरलाई लक्ष्य-उद्देश्य भनिन्छ । तकदिर विना पाठशालामा के पढ्छन् ? अब यहाँ बच्चाहरूले जान्दछन्— हामी पनि तकदिर लिएर आएका छौं, नयाँ दुनियाँको लागि आफ्नो राज्य भाग्य लिन । यो हो नयाँ दुनियाँको लागि राजयोग । त्यो पुरानो दुनियाँको लागि बेरिस्टर, इन्जीनियर, सर्जन आदि बन्छन् । त्यो बन्दै-बन्दै अब पुरानो दुनियाँको समय धेरै कम बाँकी छ, त्यो त खतम हुन्छ । त्यो तकदिर हो यस मृत्युलोकको लागि, यस जन्मको लागि । तिम्रो पढाइ हो नयाँ दुनियाँको लागि । तिमी नयाँ दुनियाँको लागि तकदिर लिएर आएका छौ । नयाँ दुनियाँमा तिमीलाई राज्य-भाग्य मिल्छ । कसले पढाउनुहुन्छ ? बेहदका बाबाले, जसबाट नै वर्सा पाउनु छ । जस्तै डाक्टरलाई डाक्टरीको वर्सा मिल्छ, आफ्नो पढाइको । जब वृद्ध हुन्छन्, अनि गुरुको पासमा जान्छन् । के चाहन्छन् ? भन्छन्— हामीलाई शान्तिधाम जाने शिक्षा दिनुहोस्, हामीलाई सद्गति दिनुहोस् । यहाँबाट निकालेर शान्तिधाममा लैजानुहोस् । पितासँग पनि वर्सा मिल्छ— यस जन्मको लागि । बाँकी गुरुबाट त केही मिल्दैन । टीचरबाट केही न केही वर्सा पाउँछन् किनकि आजीविका त चल्छ नि । पिताको वर्सा हुँदा हुँदै पनि पढ्छन्— म पनि आफ्नो कमाई गरूँ । गुरुबाट कमाई केही भएको छैन । हो, कुनै-कुनै गीता आदि राम्रोसँग पढेर फेरि गीताको बारेमा भाषण आदि गर्छन् । यो सबै हो अल्पकाल सुखको लागि । अब त यस मृत्युलोकको अन्त्य छ । तिमीले जान्दछौ— हामी नयाँ दुनियाँको तकदिर बनाउन आएका हौं । यो पुरानो दुनियाँ खतम भएर जान्छ । बाबाको वा आफ्नो सम्पत्ति पनि सबै भस्म हुन्छ । हात फेरि पनि खाली जानेछ । अहिले त कमाई हुनुपर्छ नयाँ दुनियाँको लागि । पुरानो दुनियाँका मनुष्यले त त्यो गर्न सक्दैनन् । नयाँ दुनियाँको कमाई गराउनेवाला हुनुहुन्छ नै शिवबाबा । यहाँ तिमी नयाँ दुनियाँको लागि तकदिर बनाउन आएका हौ । उहाँ बाबा नै तिम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । उहाँ आउनुहुन्छ नै संगममा, भविष्यको लागि कमाई सिकाउन । अब यस पुरानो दुनियाँमा त थोरै दिन रहनु छ । यो दुनियाँका मनुष्यले जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— नयाँ दुनियाँको लागि उहाँ हाम्रो बाबा, टीचर, सतगुरु हुनुहुन्छ । बाबा आउनुहुन्छ नै शान्तिधाम, सुखधाममा लैजान । कसैले त तकदिर बनाउँदैनन्, मतलब केही पनि बुझ्दैनन् । एकै घरमा स्त्रीले पढ्छिन्, पुरुषले पढ्दैनन् । छोरा-छोरीले पढ्छन्, आमा-बुवाले पढ्दैनन् । यस्तो भइरहन्छ । सुरुमा परिवारका

२०७३ असोज ४ मंगलबार २०-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन परिवार आए । तर मायाको तुफान लाग्नाले आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती बाबालाई छोडेर गए । गायन पनि छ- आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, बाबाको बनन्ती, पढाइ पढावन्ती फेरि पनि... अहो ! कुदरत, ड्रामाको । ड्रामाको नै कुरा भयो नि । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- अहो ! ड्रामा, अहो ! माया । कसलाई छोडिदिए ! स्त्री-पुरुषले एक-अर्कालाई छोडपत्र दिन्छन् । बच्चाहरूले बाबालाई छोडिदिन्छन् । यहाँ त त्यो हुँदैन । यहाँ त छोडपत्र दिन सकिँदैन । बाबा त आउनु भएको छ बच्चाहरूलाई सत्य कमाई गराउन । बाबाले कहाँ कसैलाई खाल्डोमा खसाउनुहुन्छ र । बाबा त हुनुहुन्छ नै पतित-पावन, रहमदिल । बाबा आएर दुःखबाट मुक्त गर्नुहुन्छ र गाइड बनेर साथमा लिएर जानुहुन्छ । यस्तो कुनै लौकिक गुरुले भन्दैनन्- म तिमीलाई साथमा लिएर जान्छु । शास्त्रहरूमा छ भगवानुवाच- म तिमीहरू सबैलाई लैजान्छु । मच्छर सदृश्य सबै जानेछन् । तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग जान्दछौ- अब हामीलाई जानु छ घर । यो शरीर छोड्नु छ । आफू मरेपछि, दुनियाँ मर्नो । आफूलाई केवल आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु छ । यो त पुरानो फोहोरी चोला हो । यो दुनियाँ पनि पुरानो छ । जस्तै पुरानो घरमा बसेका हुन्छन्, नयाँ घर सामुन्ने बनिरहन्छ । पिताले पनि सम्झन्छन्- हाम्रो लागि, बच्चाहरूले पनि सम्झन्छन्- हाम्रो लागि बनिरहेको छ । बुद्धि नयाँ घरमा जान्छ । यसमा यो बनाऊ, यो गर । बुद्धि उसमा नै लागि रहन्छ फेरि पुरानो भत्काइदिन्छन् । ममत्व सारा पुरानोसँग मेटाएर नयाँसँग जुट्छ । यो हो बेहद दुनियाँको कुरा । पुरानो दुनियाँसँग ममत्व मेटाउनु छ र नयाँ दुनियाँसँग लगाउनु छ । जान्दछौ- यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ । नयाँ दुनियाँ हो स्वर्ग । त्यसमा हामीले राजाई पद पाउँछौं । जति योगमा रहन्छौ, ज्ञानको धारणा गछौं, अरूलाई सम्झाउँछौ, उति खुशीको पारा चढ्छ । धेरै ठूलो परीक्षा हो । हामी २१ जन्मको लागि वर्सा पाइरहेका छौं । धनवान् बन्नु त राम्रो हो नि । लामो आयु मिल्नु त राम्रो हो नि । सृष्टि चक्रलाई जति याद गछौं, जतिलाई आफू समान बनाउँछौ उति फायदा छ । राजा बन्नु छ भने प्रजा पनि बनाउनु छ । प्रदर्शनीमा यति धेरै आउँछन्, ती सारा प्रजा बन्दै जान्छन् किनकि यस अविनाशी ज्ञानको विनाश हुँदैन । बुद्धिमा आउँछ- पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नु छ । रामराज्यको स्थापना भइरहेको छ, रावण राज्यको विनाश हुन्छ । सत्ययुगमा त हुन्छन् नै देवताहरू ।

बाबाले सम्झाउनु भएको थियो- लक्ष्मी-नारायणको चित्र जुन बनाउँछन्, त्यसमा लेख्नुपर्छ- अधिल्लो जन्ममा यी तमोप्रधान दुनियाँमा थिए, फेरि यस पुरुषार्थद्वारा तमोप्रधान दुनियाँबाट सतोप्रधान विश्वको मालिक बन्छन् । मालिक राजा-प्रजा सबै हुन्छन् नि । प्रजाले पनि भन्छन्- हाम्रो देश सबैभन्दा महान् छ । वास्तवमा भारतवर्ष नै सबैभन्दा उच्च थियो । अहिले छैन, थियो अवश्य । अहिले त बिल्कुल गरिब बनेको छ । प्राचीन भारत सबैभन्दा धनवान् थियो । हामी सबैभन्दा उच्च देवता कुलका थियौं । अरू कसैलाई देवी-देवता भनिँदैन । अहिले तिमी बच्चीहरूले पनि पढ्छौ, फेरि अरूलाई सम्झाउनु छ नि । बाबाले निर्देशन दिनुभयो नि- कसरी प्रदर्शनी आदिको लागि लेख्ने, टेलिग्राम गर्ने ? तिम्रो पासमा चित्र पनि छन्, तिमीले सिद्ध गरेर बताउन सक्छौ- उनीहरूले यो पद कसरी पाए ? अब फेरि यो पद पाइरहेका छन्, शिवबाबाद्वारा । उहाँको चित्र पनि छ । शिव हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि चित्र छन् । परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गरिरहनुभएको छ । विष्णुपुरी सामुन्ने खडा छ । विष्णुद्वारा नयाँ दुनियाँको पालना । विष्णु हो राधा-कृष्णको दुई रूप । अब गीताको भगवान् को हो त ? पहिला त यो लेख- गीताको भगवान् निराकार शिव हुनुहुन्छ नकि

२०७३ असोज ४ मंगलबार २०-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन कृष्ण । ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा कसरी बन्छन् ? एउटै चित्रमा सम्भाउन कति समय लाग्छ, जबसम्म बुद्धिमा बस्दैन । पहिला सुरूमा त यो सम्भाएर फेरि लेख्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— ब्रह्माद्वारा तिमीलाई योगबलबाट २१ जन्मको अधिकार मिल्छ । शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा वर्सा दिइरहनुभएको छ । पहिला सुरूमा यिनको आत्माले सुन्छ । आत्माले नै धारण गर्छ । मूल कुरा हो नै यो । चित्र त शिवको देखाउँछन् । यो हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा शिव फेरि प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य चाहिन्छ । यहाँ प्रजापिता ब्रह्माका ब्रह्माकुमार-कुमारी धेरै छन् । जबसम्म ब्रह्माको बच्चा बन्दैनन्, ब्राह्मण बन्दैनन् भने शिवबाबासँग वर्सा कसरी लिन सक्छन् ? कोखको जन्म त हुन सक्दैन । यो पनि गायन गरिन्छ— मुख वंशावली । तिमीले भन्छौ— हामी प्रजापिता ब्रह्माका मुख वंशावली हौं । ती गुरुहरूको चेला अथवा अनुयायी हुन्छन् । यहाँ तिमीले एकलाई नै बाबा, टीचर, सतगुरु भन्छौ । त्यो पनि उहाँलाई भन्छौ, जो निराकार शिवबाबा ज्ञानको सागर, नलेजफुल हुनुहुन्छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ । उहाँ टीचर पनि हुनुहुन्छ । निराकार, आएर साकारद्वारा सुनाउनुहुन्छ । आत्माले नै बोल्छ नि । आत्माले भन्छ— मेरो शरीरलाई दिक्क नगर । आत्मा दुःखी हुन्छ । यस समय छ पतित आत्मा । पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । आत्माले बोलाउँछ— हे पतित-पावन, हे परमपिता । अब पिता त यहीं बसेका छन् फेरि पनि याद कसलाई गर्छन् ? आत्माले भन्छ— उहाँ हाम्रो आत्माको पिता हुनुहुन्छ । यहाँ छन् शरीरको पिता । सम्भाइन्छ— अहिले आत्माहरूका पिता, जो निराकार हुनुहुन्छ, उहाँ ठूलो या शरीरको रचयिता साकार पिता ? को ठूलो हुनुहुन्छ ? साकारले पनि निराकारलाई याद गर्छन् । अहिले सबैलाई ज्ञान दिइन्छ, जब विनाश सामुन्ने खडा हुन्छ । पारलौकिक बाबा आउनुहुन्छ नै अन्त्यमा, सबैलाई फर्काएर लैजान । बाँकी जे जति पनि छन्, ती सबै विनाश हुन्छन्, यसलाई भनिन्छ नै मृत्युलोक । जब कोही मर्छ भने भन्छन्— फलाना परलोक गयो, शान्तिधाम गयो । मनुष्यहरूलाई थाहा छैन— परलोक सत्ययुगलाई भनिन्छ या शान्तिधामलाई ? सत्ययुग त यहाँ नै हुन्छ । परलोक, शान्तिधामलाई भनिन्छ । सम्भाउने बडो युक्ति चाहिन्छ । मन्दिरहरूमा गएर सम्भाउनु पर्छ । यो शिवबाबाको यादगार हो, जसले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ । शिव हुनुहुन्छ वास्तवमा बिन्दु । तर बिन्दुको पूजा कसरी गर्ने ! फलफूल आदि कसरी चढाउने, त्यसैले ठूलो रूप बनाएका छन् । यति ठूलो रूप त होइन । गायन पनि गरिन्छ— भृकुटीको बीच चम्किन्छ अजब सितारा... ठूलो चीज भए त विज्ञानवाला भट्ट उसलाई समात्ने थिए । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— उनलाई परमपिता परमात्माको पूरा परिचय मिलेको छैन । तकदिर नखुलेसम्म उनलाई यो प्राप्त हुँदैन । अहिलेसम्म उनको तकदिर खुलेको छैन । जबसम्म बाबालाई जान्दैनन्, यो बुझ्दैनन्— हाम्रो आत्मा बिन्दु समान छ । शिवबाबा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ, हामीले बिन्दुलाई याद गर्छौं । यस्तो सम्भाएर याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ । बाँकी मैले ध्यानमा यो देखें... यसलाई मायाको विघ्न भनिन्छ । अहिले त खुशी छ— हामीलाई परमात्मा मिल्नुभएको छ, तर ज्ञान पनि हुनुपर्छ नि । कसैलाई कृष्णको साक्षात्कार भएमा खुशी हुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— कृष्णको साक्षात्कार गरेर धेरै खुशीमा डान्स आदि गर्छन् तर यसबाट कुनै सद्गति हुँदैन । यो साक्षात्कार त अनायास नै हुन्छ । यदि राम्रोसँग पढेनौ भने प्रजामा जान्छौ । थोरै पनि सुन्छन् भने कृष्णपुरीमा साधारण प्रजा आदि बन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— शिवबाबाले हामीलाई यो ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ । उहाँ हुनुहुन्छ नै ज्ञानको सागर ।

२०७३ असोज ४ मंगलबार २०-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाको आदेश छ— पवित्र अवश्य बन्नु छ । तर कोही पवित्र पनि रहन सक्दैनन् । कहिलेकाहीं पतित पनि यहाँ लुकेर आउँछन् । उनले आफ्नै नोक्सान गर्छन् । आफूलाई ठगछन् । बाबालाई ठग्ने त कुरा नै छैन । बाबासँग ठगी गरेर कुनै पैसा लिनु छ र ! शिवबाबाको श्रीमतमा काइदा अनुसार चल्दैनन् भने के हालत होला ? धेरै सजाय खानुपर्छ, अनि फेरि पद पनि भ्रष्ट हुन्छ । कुनै पनि काइदाको विरुद्ध काम गर्नु हुँदैन । बाबाले त सम्झाउनुहुन्छ नि— तिमी चलन ठीक छैन । बाबाले त कमाई गर्ने बाटो बताउनुहुन्छ, फेरि कसैले गरून्, नगरून्, उनको तकदिर । सजाय त खाएर फर्केर शान्तिधाममा जानु नै छ, पद भ्रष्ट भए भने केही पनि मिल्दैन । आउन त धेरै आउँछन्, तर यहाँ बाबासँग वर्सा लिने कुरा छ । बच्चाहरूले भन्छन्— बाबासँग त हामी स्वर्गको सूर्यवंशी राजाई पद पाउँछौं । राजयोग हो नि । विद्यार्थीले छात्रवृत्ति पनि लिन्छन् नि । पास हुनेलाई छात्रवृत्ति मिल्छ नि । यो माला उनीहरूको बनेको हो, जसले छात्रवृत्ति लिएका थिए । जति-जति जसरी पास हुन्छन्, त्यस्तै छात्रवृत्ति मिल्छ, वृद्धि हुँदै-हुँदै हजारौं हुन्छन् । राजाई पद हो छात्रवृत्ति । जसले राम्रोसँग पढाइ पढ्छ, ऊ गुप्त रहन सक्दैन । धेरै नयाँ-नयाँ पुराना भन्दा पनि अगाडि जानेछन् । हीरा जस्तो जीवन बनाउनेछन् । आफ्नो सत्य कमाई गरेर २१ जन्मको लागि वर्सा पाउनेछन्, कति खुशी हुन्छन् । जान्दछन्— यो वर्सा अब लिइन्न भने फेरि कहिल्यै लिन सकिन्न । पढाइको सोख हुन्छ नि । कसैलाई त अलिकति पनि सोख छैन, सम्झाउने । ड्रामा अनुसार तकदिरमा छैन भने भगवान्ले पनि के गर्ने ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि कार्य श्रीमतको विरुद्ध गर्नु छैन । पढाइ राम्रोसँग पढेर उच्च तकदिर बनाउनु छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन ।
- २) यस पुरानो दुनियाँसँग ममत्व मेटाइदिनु छ । बुद्धियोग नयाँ दुनियाँसँग लगाउनु छ । खुशीमा रहनको लागि ज्ञानलाई धारण गरेर अरूलाई गराउनु छ ।

वरदानः— स्थूल कार्य गर्दा पनि मनसाद्वारा विश्व परिवर्तनको सेवा गर्ने जिम्मेवार आत्मा भव

कुनै पनि स्थूल कार्य गर्दा सदा यो स्मृति रहोस्— म विश्वको स्टेजमा विश्व कल्याणको सेवा अर्थ निमित्त हुँ । मलाई आफ्नो श्रेष्ठ मनसाद्वारा विश्व परिवर्तनको कार्यको धेरै ठूलो जिम्मेवारी मिलेको छ । यस स्मृतिले अलबेलापन समाप्त हुन्छ र समय पनि व्यर्थ जानबाट बच्नेछ । एक-एक सेकेण्ड अमूल्य मानेर विश्व कल्याणको वा जड-चैतन्य दुवैलाई परिवर्तन गर्ने कार्यमा सफल गरिरहनेछौ ।

स्लोगनः— अब योद्धा बन्नुको सट्टा निरन्तर योगी बन ।